

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Draguțan Veronica, de către inculpatul Dejmaru Radu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018 și a sentinței Judecătorei Chișinău /sediul Centru/ din 10 mai 2018, în cauza penală privindu-i pe

Dejmari Radu XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX;

Draguțan Veronica XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.08.2017 – 10.05.2018 (prima instanță);
2. 05.07.2018 – 04.12.2018 (instanța de apel);
3. 22.02.2019 – 18.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Centru/ din 10 mai 2018:

Dejmari Radu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă prin aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4), alin. (5) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca, Dejmaru Radu urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 1 lună în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, Dejmaru Radu de 4 ani și 1 lună închisoare, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Draguțan Veronica a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă prin aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4), alin. (5) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca, Draguțan Veronica urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, Draguțan Veronica de 4 ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a obligat Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului de la domiciliul inculpatei Draguțan Veronica să i-a măsuri de protecție asupra copilului minor, Draguțan Dana la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Sîli Serghei către Dejmaru Radu și Draguțan Veronica privind repararea prejudiciului material și moral.

S-a încasat din contul lui Dejmaru Radu și Draguțan Veronica în mod solitar în beneficiul lui Sîli Serghei prejudiciul material în mărime de 33 370 lei.

S-a respins cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată ca nîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 24 iunie 2017, aproximativ la ora 20:00, Dejmaru Radu împreună cu Draguțan Veronica, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, împreună și prin înțelegere prealabilă au alcătuit un plan bine chibzuit în vederea sustragerii bunurilor de la cet. Sîli Serghei. Tot atunci, urmărind scopul scontat, împărțind între ei rolurile conform cărora Draguțan Veronica aflându-se împreună cu Sîli Serghei în localul Red Hall din str. Ginta Latină 8/1, mun. Chișinău la 25.06.2017, aproximativ ora 03:00, l-a îndemnat pe ultimul să se deplaseze cu un taxi pe șos. Hîncești, mun. Chișinău, iar Dejmaru Radu urmărind acțiunile lui Draguțan Veronica cu Sîli Serghei în localul nominalizat, cu un alt automobil neidentificat, a mers în urma taxiului în care se afla Draguțan Veronica cu Sîli Serghei, prin mun. Chișinău.

În continuare, Draguțan Veronica pe parcursul deplasării cu Sîli Serghei în taxi prin mun. Chișinău, sub un pretext inventat că hotelul este ocupat, l-a determinat pe Sîli Serghei să coboare în apropiere de Gara Auto de Sud din mun. Chișinău, unde erau așteptați de către Dejmaru Radu.

Tot atunci, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, Dejmaru Radu, aplicând violența periculoasă pentru viață, l-a atacat pe cet. Sîli Serghei și i-

a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și corpului, cauzându-i luxația porțiunii acromiale claviculei pe stînga, excoriații la nivelul brațului stîng care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur și care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, conform raportului de expertiză judiciară nr. 2666 din 27 iunie 2017 se califică ca vătămare medie.

În continuarea acțiunilor sale infracționale, Dejmarî Radu împreună cu Draguțan Veronica au sustras de la Sîli Serghei un portmoneu la preț de 200 lei, în care se aflau bani în sumă de 18 370 lei, un inel din aur cu greutatea de 5,4 gr la preț de 7 500 lei, un lăncișor de argint cu o cruciuliță și un medalion la prețul de 7 000 lei, un telefon mobil de model „Nokia” la preț de 300 lei, după care cu bunurile sustrate, Draguțan Veronica și Dejmarî Radu au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate, Sîli Serghei un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă totală de 33 730 lei.

Astfel, acțiunile lui Draguțan Veronica și Dejmarî Radu au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, *„tâlăhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Plamadeala Dumitru, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, stabilirea lui Dejmarî Radu, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, lui Draguțan Veronica pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, a încasa din contul inculpaților în mod solidar cheltuielile de judecată în mărime de 448 lei, invocând că prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, atitudinea criminală a inculpaților față de consecințele comiterii infracțiunii și eventualele consecințe, pedeapsa aplicată nu este adecvată faptelor și pericolului social al acesteia, în cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică, inculpații nu și-au recunoscut vinovăția, nu sunt angajați în câmpul muncii, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și pînă la punerea în executare a hotărîrii de condamnare, prima instanță nu a soluționat chestiunea privind tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa

închisorii inculpata Draguțan Veronica, (ne fiind indicat penitenciar de tip semiînchis pentru femei).

3.2 Avocatul Oleg Mancevschi în numele inculpatei Draguțan Veronica, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată, invocând că cererea apărării privind scoaterea învinuitei Draguțan Veronica de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, din motivul nesăvârșirii de dînsa a infracțiunii incriminate nu a fost examinată nici de procuror și nici de prima instanță, prin cererea apărării din 09.08.2017, s-a solicitat procurorului acumularea probelor în favoarea învinuitei, însă procurorul nu a ținut cont de prevederile art. art. 100, 114 Cod de procedură penală și a respins cererea apărării, astfel, prima instanță nu s-a expus asupra ilegalităților comise de procuror.

Mai mult, a indicat că, partea acuzării nu a prezentat instanței probe suficiente pentru dovedirea că inculpata a săvârșit careva fapte, mai mult, probele prezentate de procuror sunt discreditate, acest fapt reieșind din faptul că partea vătămată era în stare de ebrietate, în speță există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece rechizitoriul nu satisface exigențele de echitate a procedurilor și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatei cu privire la învinuirea formulată, or dispozițiile din rechizitoriu relatează la modul general, fără a fi concretizate, analizate și determinate acțiunile fiecărei persoane învinuite, rolul și gradul de participare la săvârșirea faptei incriminate, nu este relevantă forma și modalitatea de săvârșire a faptelor infracționale, ceea ce indică că rechizitoriul nu corespunde prevederilor art. 296 alin.(2) Cod de procedură penală, în cadrul judecării cauzei s-a încălcat dreptul la apărare a inculpatei, or apărarea a solicitat administrarea de probe, prin audierea lucrătoarei de la recepția Hotelului ”Maxim Pașa”, Chișca Ana, însă instanța încălcând prevederile art. 100 Cod de procedură penală, a respins această cerere, la individualizarea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile legale, aplicând pedeapsă fără a ține cont că inculpata are la întreținere și educație un copil de 6 ani.

3.3 Avocatul Gamurari Victoria în numele inculpatului Dejmaru Radu, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și de a i se stabili pedeapsă penală sub forma închisorii, pe termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de a fi recunoscut Dejmaru Radu vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și de a-i se stabili acestuia pedeapsă penală sub forma închisorii, pe termen de 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, pentru concurs de infracțiuni de a stabili pedeapsă definitivă sub forma închisorii pe termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea

pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de a fi aplicat față de Dejmaru Radu a prevederilor art. 90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea suspendării condiționate a pedepsei, pe un termen de probă de 1 an, fie art. 90¹ Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, prin executarea a 2 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, și 2 ani și 6 luni stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a pedepsei, cu includerea termenului aflării în arest preventiv din 26.06.2017 pînă 09.02.2018, și la arest la domiciliu, din 09.02.2018 pînă la 10.05.2018, iar în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, termenul de 17 luni 27 zile, a respinge acțiunea civilă formulată de partea vătămată ca nefondată, invocând că acuzatorul de stat nu a invocat și probat în cadrul actului de acuzare sau în cadrul ședinței de judecată scopul atacului, la fel, apariția scopului de sustragere înainte de aplicarea loviturii părții vătămate. Pentru existența infracțiunii de tâlhărie este important ca apariția scopului de sustragere la făptuitor să precedă acțiunea de atac însoțită de aplicarea violenței sau amenințării cu violența, iar fapta nu se încadrează în limitele art. 188 Cod penal, dacă scopul de sustragere a apărut la făptuitor după aplicarea violenței sau a amenințării cu violența, caz în care încadrarea unor asemenea acțiuni trebuie făcută prin concurs: furt sau jaf și, după împrejurări, una din infracțiunile prevăzute de art. art. 151, 152, 155 Cod penal. Neîntrunirea laturii subiective a tâlhăriei, implică în mod imperativ recalificarea faptei comise de Dejmaru Radu, conform legii penale de la art. 152 alin. (1) și 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, această concluzie fiind susținută și prin Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr. 23 - cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor. Referitor la calificarea ”de două sau mai multe persoane”, apărătorul a menționat că, la situația din speță nu este aplicabilă, deoarece aplicarea violenței, cât și ulterior ridicarea genții părții vătămate, a fost realizată doar de către Dejmaru Radu, la caz, nu a existat o înțelegere prealabilă, nu au existat acțiuni comune în săvârșirea faptei, mai mult, nici martorii acuzării nu indică direct la existența înțelegerii între ei, referitor la calificarea ”cauzarea de daune considerabile”, apărătorul a indicat că este una vădit neprobată, lipsită de substanță, or cele indicate de partea vătămată sunt declarative, partea vătămată nu a adus probe concrete ce ar demonstra existența prejudiciului considerabil de 33 730 lei, fiind audiat în instanța de judecată partea vătămată nu a avut de unde prezenta documente confirmative al existenței sumei de bani invocate, faptul că este un comerciant și lucrează în baza de patentă, este logic că urma să dețină un caiet de calcul referitor la încasările avute zilnic, pentru a putea face un calcul referitor la venituri și cheltuieli, urmează a fi apreciate critic declarațiile părții vătămate precum că inculpatul a smuls de la gît lăntișorul din argint de o grosime de 5-7 mm. de la partea vătămată, în raportul de expertiză medico-legală nr. 2666 din 27.06.2017, nu sunt menționați referitor la urme de smulgere pe gâtul părții vătămate.

Audiat în instanța de judecată medicul legist, Frumusachi, a declarat că nu au fost depistate urme pe gâtul părții vătămate similare cu smulgerea unui lăntșor, trauma părții vătămate posibil să fi fost provocată ca urmare a îmbrâncirii.

3.4 Avocatul Rusu Vitalie în numele părții vătămate Sîli Serghei, solicitând casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care a încasa din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate suma de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, invocând că prima instanță la momentul examinării pricinii nu a examinat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță nemijlocită la justa soluționare a pricinii, în urma loviturilor primite, partea vătămată a fost internată în spitalul de urgență, unde i-a fost acordată asistența medicală de urgență, instanța nu a ținut cont de gravitatea vătămarilor suferite de partea vătămată, de faptul că a fost lipsit de capacitatea de a munci, analizând obiectiv toate circumstanțele faptelor cât și unele acțiuni întreprinse de inculpată prin care ultima întreprindea orice modalitate de intimidare a martorilor sau de a-și schimba depozițiile, apelantul este ferm convins că dânsa a acționat de comun acord cu alt inculpat și inițial au avut o înțelegere prealabilă și bine determinată de a-i sustrage părții vătămate toate bunurile, fiind ferm convinși că vor fi eliberați de răspundere penală.

3.5 Inculpatul Dejmaru Radu, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și de a i se stabili pedeapsă penală sub forma închisorii, pe termen de 3 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de a fi recunoscut Dejmaru Radu vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și de a-i se stabili acestuia pedeapsă penală sub forma închisorii, pe termen de 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, pentru concurs de infracțiuni de a stabili pedeapsă definitivă sub forma închisorii pe termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de a fi aplicat față de Dejmaru Radu a prevederilor art. 90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu aplicarea suspendării condiționate a pedepsei, pe un termen de probă de 1 an, fie art. 90¹ Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare, prin executarea a 2 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, și 2 ani și 6 luni stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a pedepsei, cu includerea termenului aflării în arest preventiv din 26.06.2017 pînă 09.02.2018, și la arest la domiciliu, din 09.02.2018 pînă la 10.05.2018, iar în baza art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, termenul de 17 luni 27 zile, a respinge acțiunea civilă formulată de partea vătămată ca nefondată, neinvocând nimic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru, Plamadeala Dumitru, de către inculpatul Dejmaru Radu, de către avocatul Mancevschi Oleg în interesele inculpatei Draguțan Veronica, de către avocatul Gamurari Victoria în interesele inculpatului Dejmaru Radu au fost respinse ca nefondate.

S-a admis apelul declarat de către avocatul Rusu Vitalie în numele părții vătămate Sîli Radu, s-a casat sentința în partea acțiunii civile, s-a pronunțat o hotărâre nouă în această parte, prin care:

S-a încasat din contul inculpatului Dejmaru Radu în beneficiul părții vătămate Sîli Radu prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

S-a încasat din contul inculpatei Draguțan Veronica în beneficiul părții vătămate Sîli Radu prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

S-a încasat din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Sîli Radu, suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații Draguțan Veronica și Dejmaru Radu au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens instanța de apel a indicat că, nu pot fi reținute ca fiind pertinente argumentele apărătorilor în partea în care s-a invocat faptul că procurorul nu a prezentat suficiente probe ce ar confirma culpa inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, or probele analizate, combat cu certitudine aceste alegații.

Instanța de apel a mai indicat că, la numirea și măsurile de pedepse inculpaților, prima instanță a respectat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, întemeiat s-a condus de prevederile art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală și în calitate de recompensă pentru încălcarea dreptului la un proces echitabil prin neaducerea la cunoștință a Ordonanțelor de numire a expertizei, precum și raportul de expertiză judiciară nr.2666 din 27 iunie 2017 și încălcarea prevederilor art.3 CEDO, potrivit căruia ”nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante”, a dispus reducerea pedepselor inculpaților, astfel stabilind pedepse echitabile.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 448 lei, pentru efectuarea raportului de constare, o apreciază ca neîntemeiată.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a oferit o apreciere corespunzătoare chestiunii cu privire la încasarea daunei materiale, însă nu a oferit o apreciere deplină cerințelor ce se referă la cheltuielile de judecată și a prejudiciului moral.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, în urma aplicării multiplelor leziuni corporale, conform raportului de expertiză judiciară nr. 2666 din 27.06.2017, se constată că părții vătămate i-a fost cauzat: Luxația porțiunii acromiale claviculei pe stînga, excoriații la nivelul brațului stîng, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatică a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie, în urma loviturilor primite, a fost internat în spitalul de urgență, unde i-a fost acordat asistența medicală de urgență, a fost lipsit de posibilitatea de capacitate de muncă, pentru o perioadă mai mult de 2 luni, dat fiind faptul că i-a fost fracturată mâna din umăr, astfel, instanța de apel a conchis că este indiscutabil faptul că inculpații, prin infrațiunea săvârșită, i-au cauzat părții vătămate suferințe fizice și psihice, și sunt întrunite condițiile cumulative necesare antrenării răspunderii pecuniare a inculpaților, în vederea satisfacerii prejudiciului moral.

Mai mult, instanța de apel a menționat că partea vătămată a suportat cheltuieli în mărime de 10 000 lei pentru acordarea serviciilor de asistență juridică, astfel, aceste circumstanțe de fapt constatate impun necesitatea de a încasa din contul inculpaților în mod solidar, în beneficiul părții vătămate a cheltuielilor pentru asistență juridică.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție, Tăut Dorina, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând:

- instanța de apel nu a indicat care anume circumstanțe considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului servesc temei pentru aplicarea art. 90¹ Cod penal, în situația în care inculpații au comis o infrațiune gravă, cu scopul de sustragere a bunurilor, însoțite de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei în proporții considerabile, nu au recunoscut vina, prejudiciul nefiind restituit;

- decizia adoptată, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare parțială a executării ei;

5.2 Avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Draguțan Veronica,

indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței în partea condamnării inculpatei Draguțan Veronica, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri prin care a achita inculpata Draguțan Veronica, invocând argumente similare cu cele indicate de avocatul Oleg Mancevschi în numele inculpatei Draguțan Veronica (pct. 3.2 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- instanța de apel nu a examinat cererea din 24.07.2017 a părții apărării prin care a solicitat scoaterea învinuitei de sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, preluând motivarea primei instanțe precum că procurorul a refuzat prin ordonanța din 10.08.2017, or, conținutul ordonanței indicate nu are nici o tangență cu cererea apărării din 24.07.2017;

- în procesul informării învinuitei Draguțan Veronica despre terminarea urmăririi penale și prezentării materialelor cauzei, la 09.08.2017, partea apărării a solicitat procurorului de a petrece confruntarea cu martorul Găină Fiodor (f.d.167,168). însă contract art.113 CPP al RM și cererea dată a fost respinsă. În acest context rezultă concluzia instanței de fond și apel care indică „ ... *prin ordonanța din 10 august 2017, procurorul a refuzat în satisfacerea cererii învinuitei Draguțan Veronica și avocatului Oleg Mancevschi, refuz despre care solicitanții au fost informați prin scrisoarea nr. 04-2017010922 din 10.08.2017. Mai mult decât atât s-a constatat că apărarea și inculpata nu au contestat respectiva ordonanță în ordinea prevăzută de art.313 CPP, ceea ce denotă că solicitanții au fost de acord cu soluția emisă pe caz.*” Considerăm argumentul lipsit de temei juridic, dat fiind faptul că scrisoarea de însoțire și ordonanța procurorului au fost expediate la 14.08.2017, dată la care cauza deja se afla în instanța de fond. Iar avocatul a recepționat actele la 16.08.2017 și la 22.08.2017 a prezentat instanței de fond referința la rechizitoriu, unde a expus dezacordul cu acțiunile ilegale ale procurorului. Reiese că nici instanța de fond, nici cea de apel nu au expus în privința ilegalităților admise de procuror;

- prin cererea din 11.08.2017 inculpata Draguțan a solicitat procurorului verificarea declarațiilor la locul infracțiunii. Cerere care contrar prevederilor art. 114 Cod de procedură penală, nu a fost examinată de procuror, deoarece ordonanța din 10.08.2017 nicidecum nu se putea pronunța asupra unui act ulterior, iar instanța de apel susținând poziția primei instanțe nu sa pronunțat asupra ilegalității comise;

- declarațiile părții vătămate, Sîli Serghei, sunt transcrise identic din conținutul sentinței, fără a se face o apreciere probelor invocate de apărare în instanța de apel cum ar fi: informația inspectorului inferior al Batalionului de reacționare operativă Mustețeanu O. care indică că „partea vătămată se afla în stare de ebrietate și nu cunoștea clar circumstanțele, confundînd detaliile” (f.d.6); raportul O.I. Țăruș Ciprian care menționează că „partea vătămată a indicat că a încercat să opună rezistență, dar în ajutorul persoanei care l-a atacat au mai sărit 2

persoane de gen masculin ... după care au fugit” (f.d.7); procesul-verbal de cercetare la fața locului conform căruia se indică că „partea vătămată a coborât din taxi împreună cu 2 persoane de gen masculin” (f.d.10). Sau declarațiile acestuia urmează a fi apreciate sceptic, poziția dînsului fiind discreditată de starea de ebrietate, datorită căreia nu își amintește împrejurările celor întîmplate;

- instanța de apel a refuzat audierea martorului Găină Fiodor, iar în decizia contestată nici nu s-a expus asupra motivelor refuzului, evitînd a menționa chiar că o asemenea cerere a fost înaintată;

- instanța de apel nu s-a expus nici asupra legalității administrării în calitate de probă a declarațiilor martorului Grosu Valeriu, care conform declarațiilor sale a auzit de la concubina sa Șișianu Ecaterina, adică dintr-o sursă necunoscută și neverificată în ședința de judecată careva informații ce s-ar referi la cauza dată;

- instanța de apel în contextul încălcării prevederilor art. 145 alin. (1) și art. 151 alin. (5) CPP al RM, face referire la prevederile art. 384 alin. (4) și 385 alin.(4) Cod de procedură penală, la aplicarea pedepsei inculpatei, însă nu se expune în contextul prevederilor art. 251 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală privind nulitatea raportului de expertiză judiciară;

- invocarea art. 384 alin.(4) și 385 alin.(4) Cod de procedură penală, la pronunțarea decizie nu este argumentată, în condițiile în care pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatei este de 8 ani, ce constitui limita minimă a art. 188 Cod penal, și nu este clar cu cît a fost redusă pedeapsa inculpatei drept compensare;

- instanța de apel nu s-a expus asupra alegațiilor apărării privind încălcarea prevederilor legale referitoare la sesizarea instanței, în conjunctura art. 275 pct.9), 285 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod de procedură penală, ce constituie temei legal pentru încetarea procesului în ședința de judecată, sau rechizitoriul formulat de acuzare nu satisface exigențele de echitate a procedurilor și nu asigură o corectă și legală informare a inculpatului cu privire la învinuirea formulată, care urmează a fi clară, concretă și previzibilă, totodată din rechizitoriu nu rezultă calitatea inculpatei în condițiile în care infracțiunea a fost săvîrșită de două sau mai multe persoane;

- conform învinuirii formulate nu rezultă calitatea inculpatei Draguțan Veronica, conform art. 42 Cod penal la săvîrșirea infracțiunii incriminate, sau inculpata nu a atins partea vătămată, adică nu a săvîrșit careva act asupra acesteia, în așa caz nu există calificativul *atacul săvîrșit de două persoane*, deoarece cunoscuta ei Ecaterina, persoană prezentă la săvîrșirea infracțiunii, dar neidentificată pînă la moment, de asemenea nu a acționat în careva mod ilegal împotriva părții vătămate;

- nu a fost stabilit dacă inculpata Draguțan Veronica a avut careva înțelegere prealabilă cu concubinul său, ca el să săvîrșească un careva atac asupra părții vătămate, mai mult ca atît nu a fost stabilit, că a fost înțelegerea, ca anume el să săvîrșească atacul;

- în speță nu a fost demonstrată latura subiectivă a infracțiunii încriminate;
- infracțiunea prevăzută de art. 188 Cod penal se află în Capitolul VI a Codului penal, iar inculpata are la întreținere și educație un copil minor în vîrstă de 7 ani, din aceste considerente în privința inculpatei Draguțan Veronica sunt aplicabile prevederile ar. 96 alin. (1) Cod penal;

5.3 Inculpatul, Dejmaru Radu, neindicând nici un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin care solicită, casarea deciziei și a sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care a-i stabili o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate, invocând:

- instanțele de judecată au încălcat și au interpretat eronat normele de drept;
- a fost aplicată o pedeapsă dură;
- are copil minor la întreținere, starea de sănătate nu este bună, este după operație;

6. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit, conchide că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

6.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăuț Dorina:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal lărgit constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedepsele aplicate sunt prea blînde, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara

erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și argumentele în susținerea acestui temei, Colegiul penal lărgit menționează că sunt declarative, deoarece în urma examinării materialelor cauzei a conținutului sentinței primei instanțe cât și conținutul deciziei instanței de apel, se constată că prima instanță în sentință(f.d. 111 – 118 v. VI) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepselor, iar instanța de apel în decizia sa (f.d. 37 – 41 vol. VII) corect și-a motivat soluția privind menținerea pedepselor, or, instanțele ierarhic inferioare au ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată au ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, au luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor atenuante și celor agravante, cât și încălcările constatate în privința inculpaților.

Colegiul penal lărgit indică că, sunt declarative argumentele recurentului precum că „instanța de apel nu a indicat care anume circumstanțe considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului servesc temei pentru aplicarea art. 90¹ Cod penal” și că ”decizia adoptată, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare parțială a executării ei”, or instanța de apel a indicat în decizie(f.d. 40 – 41 v. VII), circumstanțele ce au stat la baza soluției instanței de apel de a menține pedeapsa stabilită de prima instanță, concluzionând că pedepsele aplicate inculpaților sunt proporționale, efective și disuasive, sunt apte să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, mai mult, instanța de apel în susținerea acestei soluții, a mai indicat că, inculpata fiind în concubinaj cu inculpatul, are la întreținere un copil minor pe care îl educă împreună cu inculpatul.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel în decizia sa (f.d. 37 – 41 vol. VII) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepselor, a ținut cont de prevederile art. 7. 61, 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, lipsa circumstanțelor atenuante și celor agravante, cât și încălcarea comisă de OUP și condițiile de detenție, motivare pe care Colegiul penal lărgit o consideră corectă și o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

6.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Draguțan Veronica:

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*”, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată (f.d. 32 – 46 v. VII) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

La fel, Colegiul penal lărgit conchide că, nu poate accepta argumentele recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or, instanța de apel în decizie (f.d. 36 – 44 v. VII) s-a expus asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, în acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, CtEDO statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cât ține de argumentul recurentului precum că, instanța de apel a refuzat audierea martorului Găină Fiodor, iar în decizie nu s-a expus asupra motivelor refuzului, evitând a menționa chiar că o asemenea cerere a fost înaintată, Colegiul

penal lărgit constată că este declarativ, or, potrivit proceselor verbale (f.d. 170, 181 – 182 v. VI , f.d. 1 – 6 v. VII) al ședințelor de judecată în instanța de apel recurentul nu a înaintat vreo cerere prin care a solicitat audierea martorului Găină Fiodor, la fel instanța de recurs ordinar apreciază ca fiind declarativ și argumentul precum că apărătorul a asigurat prezența martorului Găină Fiodor în ședința de judecată, or, la fel, potrivit proceselor verbale al ședințelor de judecată menționate mai sus nu se confirmă că martorul Găină Fiodor a fost prezent la vreo ședință de judecată în instanța de apel.

Mai mult, Colegiul penal lărgit mai indică că, martorii Găină Fiodor și Grosu Valeriu au fost audiați în prima instanță, declarațiile lor fiind verificate în instanța de apel, asupra acestor declarații instanța de apel s-a expus concluzionând că, analizând aceste declarații prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind consecvente, utile, pertinente, care coroborează între ele dar și cu declarațiile părții vătămate și cu declarațiile expertului judiciar medico – legal, care combat cu certitudine declarațiile inculpaților și indică la culpa acestora, astfel, Colegiul penal lărgit menționează că această concluzie a instanței de apel o consideră corectă și o însușește ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*” prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, Colegiul penal lărgit verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpata nu a săvârșit infracțiunea imputată, îl consideră ca neîntemeiat, fiindcă atât prima instanță cât și instanța de apel verificând probele în ședințele de judecată, au motivat detaliat și clar soluțiile adoptate în urma propriilor metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în sentință(f.d. 95 – 111 v. VI) și în decizie (f.d. 20 – 37 v. VII) din care motive au ajuns la concluziile de vinovăție a inculpatei Drăguțan Veronica în săvârșirea infracțiunii.

Colegiul penal lărgit conchide că alegațiile recurentului precum că ”nu a fost stabilit dacă inculpata Draguțan Veronica a avut careva înțelegere prealabilă cu concubinul său, ca el să săvârșească un careva atac asupra părții vătămate, mai mult ca atât nu a fost stabilit, că a fost înțelegerea, ca anume el să săvârșească atacul, și nu a fost demonstrată latura subiectivă”, nu pot fi acceptate, or, instanța de apel a argumentat în acest sens că faptul planificării și organizării comiterii atacului de către inculpați se confirmă prin depozițiile date de martorul Găină Fiodor care a comunicat că ”peste o oră și ceva, a venit inculpata Draguțan Veronica, cu o fată Ecaterina și cu inculpatul Dejmaru Radu, s-au așezat la masă toți 3 împreună (inculpata, Ecaterina și partea vătămată) iar inculpatul cu taxistul la

altă masă, a mai concretizat că Draguțan Veronica nu a intrat în local împreună cu Dejmaru Radu, acesta a intrat după aproximativ 2 min.”.

Mai mult, instanța de recurs mai indică că, în acest sens instanța de apel a mai statuat că, scopul atacului a constituit sustragerea bunurilor părții vătămate, ceea ce a fost probat prin declarațiile martorilor și prin declarațiile inculpaților, la fel și faptul planificării și organizării comiterii atacului de către inculpați se confirmă prin depozițiile martorului Găină Fiodor care a comunicat că ” peste o oră și ceva, a venit inculpata Draguțan Veronica, cu o fată Ecaterina și cu inculpatul Dejmaru Radu, s-au așezat la masă toți 3 împreună (inculpata, Ecaterina și partea vătămată) iar inculpatul cu taxistul la altă masă, a mai concretizat că Draguțan Veronica nu a intrat în local împreună cu Dejmaru Radu, acesta a intrat după aproximativ 2 min”, la fel prin declarațiile inculpatei Draguțan Veronica: ”când a telefonat-o Găină Fiodor, și a chemat-o în oraș la bar, la întrebare dacă e precis că o să i se achite, după care el i-a spus că da, deoarece a văzut cum i-a dat 3 000 lei lui Iana doar pentru că a servit cu Sîli Serghei” se confirmă și faptul că inculpații cunoșteau că partea vătămată avea sume de bani la el, aceasta se mai confirmă și prin declarațiile martorului Grosu Valeriu, care a indicat că pe telefon a auzit că Draguțan Veronica i-a spus lui Ecaterina să meargă deoarece este o persoană de pe urma căruia pot avea beneficii.

În continuare, Colegiul penal lărgit susține concluziile instanței de apel precum că, intenția inculpaților de a comite un atac tâlhăresc este demonstrată și prin comportamentul inculpatului anterior comiterii, ajungând la local au ieșit din același taxi însă inculpatul a intrat după aproximativ 2 min după ce a intrat inculpata, s-a așezat la altă masă, nu a reacționat în nici un fel când partea vătămată a făcut cunoștință cu inculpata, avea un comportament calm, acțiuni violente nu a manifestat inițial ci ulterior, când la inițiativa inculpatei, partea vătămată împreună cu inculpata și Ecaterina au părăsit localul și s-au îndreptat spre un hotel, după care au oprit și au ieșit din taxi, după care a apărut și inculpatul și a început acțiunile sale infracționale manifestate prin aplicarea loviturilor asupra părții vătămate, mai mult, inculpata nu a încercat să oprească acțiunile violente a inculpatului ci privea liniștită cum inculpatul aplica lovituri asupra părții vătămate, ceea ce confirmă că se aștepta la un astfel de comportament și nu a fost o surpriză pentru ea apariția inculpatului, mai mult, inculpații după acțiunile violente ale inculpatului au părăsit locul împreună, cu geanta părții vătămate în care presupuneau că are o sumă mare de bani.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că atât prima instanță cât și instanța de apel just au ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea încriminată prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, or, atât prima instanță cât și instanța de apel au motivat detaliat și clar soluțiile adoptate în urma propriilor metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză,

expunându-se argumentat prima instanță în sentință(f.d. 95 – 111 v. VI) și instanța de apel în decizie (f.d. 20 – 37 v. VII) din care motive au ajuns la concluziile de vinovăție a inculpaților Dejmaru Radu și Drăguțan Veronica în săvârșirea infracțiunii și că există elementele infracțiunii incriminate.

Mai mult, Colegiul penal lărgit relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei Drăguțan Veronica, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului atât a sentinței primei instanțe cât și a deciziei instanței de apel, se constată că prima instanță în sentință(f.d. 111 – 118 v. VI) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, iar instanța de apel în decizia sa (f.d. 37 – 41 vol. VII) corect și-a motivat soluția privind menținerea pedepsei inculpatei Drăguțan Veronica, mai mult, asupra acestui temei instanța de recurs deja s-a pronunțat în pct. 6.1 din prezenta decizie.

Colegiul penal lărgit, mai indică că argumentele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare și în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4 din decizie), care sunt valabile și în privința recursului declarat de către avocatul Sripnic Roman în numele inculpatei, pe care Colegiul penal lărgit le consideră corecte și le însușește ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Cât ține de argumentul recurentului în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală, precum că ”infracțiunea prevăzută de art. 188 Cod penal se află în Capitolul VI a Codului penal, iar inculpata are la întreținere și educație un copil minor în vîrstă de 7 ani, din aceste considerente în privința inculpatei Draguțan Veronica sunt aplicabile prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal”, Colegiu penal lărgit indică că, conform prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal, ”...instanța de judecată le poate amîna executarea pedepsei pînă la atingerea de către copil a vîrstei de 8 ani...”, astfel, instanța de recurs indică că, instanța de judecată dacă constată că sunt aplicabile prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal, și consideră că astfel de pedeapsă va putea atinge scopul pedepsei penale va aplica prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal, în speța dată, atât prima instanță cât și instanța de apel au conchis că anume pedeapsa în mărime de 8 ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal este aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatei, precum și prevenirea de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea condamnatei cât și din partea altor persoane, adică va atinge scopul pedepsei penale.

Referitor la argumentele recurentului precum că ”instanța de apel în contextul încălcării prevederilor art. 145 alin. (1) și art. 151 alin. (5) Cod de procedură penală, face referire la prevederile art. 384 alin. (4) și 385 alin. (4) Cod de procedură penală, la aplicarea pedepsei inculpatei, însă nu se expune în contextul prevederilor art. 251 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală privind nulitatea raportului de expertiză judiciară; invocarea art. 384 alin.(4) și 385 alin.(4) Cod de procedură penală, la pronunțarea deciziei nu este argumentată, în condițiile în care pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatei este de 8 ani, ce constituie limita minimă a art. 188 Cod penal, și nu este clar cu cât a fost redusă pedeapsa inculpatei drept compensare” Colegiul penal lărgit indică că, neaducerea la cunoștință inculpaților despre dispunerea expertizei și despre rezultatele ei nu duc la nulitatea raportului de expertiză, mai mult, instanța de recurs constată că prima instanță a constatat această încălcare, a constatat și faptul invocat privind condițiile nefavorabile de detenție, circumstanțe ce au permis stabilirea unei pedepse minime prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal.

6.3 Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Dejmari Radu:

Lecturând textul recursului, Colegiul penal lărgit constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului atât a sentinței primei instanțe cât și a deciziei instanței de apel, se constată că prima instanță în sentință(f.d. 111 – 118 v. VI) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei, iar instanța de apel în decizia sa (f.d. 37 – 41 vol. VII) corect și-a motivat soluția privind menținerea pedepsei inculpatului Dejmari Radu, mai mult, Colegiul penal lărgit, indică că argumentele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare și în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4 din decizie), care sunt valabile și în privința recursului declarat de către inculpat, pe care Colegiul penal lărgit le consideră corecte și le însușește ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010, la fel asupra acestui temei instanța de recurs deja s-a pronunțat în pct. 6.1 din prezenta decizie.

7. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Draguțan Veronica, de către inculpatul Dejmaru Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală privindu-i pe **Dejmaru Radu XXXXX și Draguțan Veronica XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **18 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

18 iunie 2019

mun. Chișinău

Opinie separată

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-i pe **Dejmari Radu și Draguțan Veronica**

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 iunie 2019 a fost respinse, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, de către avocatul Scripnic Roman în numele inculpatei Draguțan Veronica, de către inculpatul Dejmari Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, în cauza penală privind-i pe **Dejmari Radu XXXXX și Draguțan Veronica XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm parțial dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, urma să fie admis, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2018 și sentinței în partea aplicării prevederilor art. 90-1 Cod penal, urmând ca inculpații să-și execute real pedeapsa cu închisoare stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 10 mai 2018.

Astfel, procurorul, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită, casarea deciziei în partea aplicării art. 90¹ Cod penal, în situația în care inculpații au comis o infracțiune gravă, cu scopul de sustragere a bunurilor, însoțite de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei în proporții considerabile, nu au recunoscut vina, prejudiciul nefiind restituit, specificând, că decizia adoptată, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare parțială a executării ei.

Conform sentinței **Dejmari Radu** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă prin aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4), alin. (5) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca, Dejmari Radu urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 1 lună în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, Dejmari Radu de 4 ani și 1 lună închisoare, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Draguțan Veronica a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă prin

aplicarea prevederilor art. 385 alin. (4), alin. (5) Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca, Draguțan Veronica urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90¹ Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului, Draguțan Veronica de 4 ani închisoare, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2018, apelurile declarate de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău oficiul Centru, Plamadeala Dumitru, de către inculpatul Dejmaru Radu, de către avocatul Mancevschi Oleg în interesele inculpatei Draguțan Veronica, de către avocatul Gamurari Victoria în interesele inculpatului Dejmaru Radu au fost respinse ca nefondate.

S-a admis apelul declarat de către avocatul Rusu Vitalie în numele părții vătămate Sîli Radu, s-a casat sentința în partea acțiunii civile, s-a pronunțat o hotărâre nouă în această parte, prin care:

S-a încasat din contul inculpatului Dejmaru Radu în beneficiul părții vătămate Sîli Radu prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

S-a încasat din contul inculpatei Draguțan Veronica în beneficiul părții vătămate Sîli Radu prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

S-a încasat din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate Sîli Radu, suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Analizând argumentele recurentului, în raport cu soluțiile adoptate, constatăm, că soluția instanțelor de fond privind aplicarea în privința inculpaților prevederilor art.90-1 Cod penal este nemotivată, în raport cu circumstanțele cauzei, pericolul social și consecințele infracțiunii, personalitatea inculpaților, prezența prejudiciului material nerecuperat.

Din considerentele expuse, considerăm că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate în partea respingerii apelului procurorului, ceea ce este incident cazului de casare invocat în recurs și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la caz recursul procurorului fiind unul întemeiat și urmează a fi admis.

Pentru aceste motive am optat pentru admiterea recursului ordinar, declarat de procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău și sentinței, în partea aplicării prevederilor art.90-1 Cod penal.

Judecători

Toma Nadejda

Cobzac Elena